

مطیع

شخص عمل کننده به **تکلیف** مستفاد از ادله و مطابق با واقع را مطیع می‌گویند.

فهرست مندرجات

۱ - [تعریف مطیع](#)

۲ - [پانویس](#)

۳ - [منبع](#)

تعریف مطیع

مطیع، در برابر **عاصی** است و به مکلفی گفته می‌شود که از راه **قطع** و یا **حجت معتبر**، تکلیف را احراز نموده و در مقام **امتثال**، به موافقت با آن اقدام می‌کند و در واقع نیز، وظیفه او، همان باشد (مصادف با واقع گردد)، برای مثال، شخص **مکلف**، احراز کرد که **نماز** بر او **واجب** است و همان را امتثال کرد و در واقع نیز، نماز واجب بوده است، به چنین شخصی، "مطیع" اطلاق شده و مستحق **ثواب** است.

[۱] [ایروانی، باقر، الحلقة الثالثة فی اسلوبها الثانی، ج ۱، ص ۱۳۳.](#)

[۲] [حکیم، محمد سعید، المحکم فی اصول الفقه، ج ۳، ص ۵۰.](#)

[۳] [فاضل لنکرانی، محمد، ایضاح الکفایة، ج ۴، ص ۵۲-۵۳.](#)

[۴] [آخوندخراسانی، محمدکاظم بن حسین، کفایة الاصول، ص ۲۶۱.](#)

پانویس

۱. [ایروانی، باقر، الحلقة الثالثة فی اسلوبها الثانی، ج ۱، ص ۱۳۳.](#)

۲. [حکیم، محمد سعید، المحکم فی اصول الفقه، ج ۳، ص ۵۰.](#)

۳. [فاضل لنکرانی، محمد، ایضاح الکفایة، ج ۴، ص ۵۲-۵۳.](#)

۴. [آخوندخراسانی، محمدکاظم بن حسین، کفایة الاصول، ص ۲۶۱.](#)

منبع

فرهنگنامه اصول فقه، تدوین توسط مرکز اطلاعات و مدارک اسلامی، ص ۷۴۴، برگرفته از مقاله «مطیع».